

Vull començar agraint a la Comissió de Festes l'ocasió que em dona de fer un escrit per el programa de la Festa Major d'Agell en honor de Santa Elena, de fet la d'estiu, que la d'hivern ja fa temps que no es celebra. Escrit que dedicaré a descriure un tros de la petita historia de casa meva.

Can Massot està al final del camí que des de la carretera d'Argentona porta a Can Xacó. La casa està enganxada al camí d'Agell a Mataró, també dit de Sant Miquel, just on el torrent que baixa de l'ermita de Santa Elena hi arriba i tomba cap els terrenys de Can Bartrina i on hi ha el que resta d'un Sant Crist. Torrent que alguns veïns recordaran que s'hi passava a peu, ara no es possible doncs fa anys que no es neteja.

Es una casa antiga però no molt, el document mes antic que conservo es l'escriptura d'Establiment Perpetu del 16 de gener del 1758, sobre un lloc anomenat la Cillera, amb un Cens anual de nou lliures i un parell de pollastres.

El 17 de març de 1903 la germana del meu besavi, la Sra. Mercè Roca i Pineda Vda. Colomer comprà dos terrenys, l'un anomenat "La Creu" que conté la casa i les feixes i l'altre anomenat "La Gleva", a sobre del camí de San Miquel. L'import de la compra fou de vuit-cents duros, segons l'escriptura.

L'any 1932 la propietària va vendre un tros de "La Gleva" al Sr. Francisco Mañé, que l'incorporà a la seva propietat. La Sra. Mercè Roca i Pineda Vda. Colomer va estiuejar a Can Massot fins la seva mort l'any 1948. Llavors van heretar la propietat el meu pare i tres dels seus germans. L'any 1962 les famílies Mañé i Roca van redimir el Cens que gravava aquestes propietats.

L'any 1969 dos del hereus van vendre la resta de "La Gleva" al Sr. Gregori, llavors nou propietari de Can Mañé. Ara aquest terrenys tenen oliveres i fruiters molt ben atesos per els recents propietaris de Can Mañé-Gregori.

Quant jo vaig néixer, l'any 1949, vivia a la casa la Sra. Francesca, vídua de l'últim masover, el Sr. Abel, amb els seus fills Lluís i Montserrat. Els meus pares, els meus germans i jo, hi passarem cada any part dels estius fins el 1955.

Ajuntant el poc que recordo i el que m'han explicat m'adono que s'hi estava molt bé. Cada dia venia la Elena de Can Rectoret, una senyora molt original sempre amb un cistell al braç, sempre a peu fes sol o plugués, que portava el pa i el menjar encarregat, també venia de tant en tant el Sr. Roig en bicicleta a vendre peix.

En aquells temps el nostre veí de la banda de mar, el Sr. Escorsa de Can Xacó sembrava algunes de les nostres feixes. Passats alguns anys també hi conreà un hort el Sr. Modesto Sells, antic carter de Cabrera. A la casa hi visqué un temps un dels meus oncles. Els anys següents la casa fou utilitzada per diferents estiuejants i guardes o estigué tancada.

Així arribem als nostres dies en que després d'esperar cinquanta anys i d'unes bones reformes s'ha acomplert el somni d'ésser veí d'Agell.

Als que sovintegen l'hermita i als que no
aquesta festa de Santa Elena
només resta desitjar vida plena
a tots, que tingueu BONA FESTA MAJOR.

Jordi Roca i Marimon
Can Massot, Agell, juliol 2008.